SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 21 Augustus** **No. 34.**

PARAMARIBO, 20 AUGUSTUS 1859.

Heden namiddag ten 5 ure hebben Z. E. de Generaal Majoor Schimpf en Gezin deze Kolonie verlaten en de reis naar het moederland aanvaard.

Vooraf was Z. E. nog eene aandoenlijke plegtigheid voorbereid.

De kinderen van de Stadsscholen en de *Maatschappij van Weldadigheid*, die steeds de voorwerpen der bijzondere belangstelling van den Heer en Mevrouw Schimpf geweest waren, verzamelden zich voor het Gouvernementsgebouw, ditmaal niet om feest te vieren, maar om het hooge paar voor het laatst te begroeten.

Bij het verlaten van het Gouvernementshuis werd aan Mevr. door een der leerlingen van de Stadsschool voor meisjes een album en een fraaije ruiker aangeboden, terwijl een leerling van de Jongensschool aan Zijne Excellentie Schimpf het vaarwel lied in geschrifte overreikte, dat door de gezamentlijke scholieren gezongen werd. Dat lied op de wijze van het Volkslied voorgedragen, luidt aldus:

Vaartwel, vaartwel, vaartwel, vaartwel!
Waarheen Ge uw schreden rigt.
Vergeet ons niet, vergeet ons niet,
Wij schatten U zoo hoog.
Hoe ver ge van ons af moogt zijn,
Vergeten zullen we U niet.
O God! hoor in dit plegtig uur,
De bel van 't kinderhart.

Bescherm, O God! bescherm den man
Ons armen, steeds ten vriend.
Behoed zyn Ga, behoed zijn Kroost,
Al wat hem dierbaar is.
Wees met uw gunst hen steeds nabij
Waar ook het lot hen voer,
O God! hoor in dit plegtig uur,
De bel van 't kinderhart.

Bij het tweede couplet vouwden de jeugdige zangers de handen, hetgeen op de aanwezigen eenen treffenden indruk maakte. De Heer en Mevr. Schimpf waren diep bewogen over dit huldeblijk en namen met een zigtbaar geroerd gemoed afscheid van hunne beschermelingen.

Ook wij roepen hun ten slotte toe: *Vaart gij wel — en zoo voor immer vaart dan wel.*

Bij zonsopgang werden zoo van de schepen ter reede, als van de openbare gebouwen vlaggen geheschen, die eerst bij zonsondergang gestreken werden.

Ten *half vijf* ure 's namiddags vereenigden zich de Schutterij en het Garnizoen op het Gouvernements-plein en schaarden zich *en haie* van het Gouvernementshuis af tot aan den Steenentrap.

Op hetzelfde uur verzamelden zich ten Gouvernementshuize de Koloniale Raad, het Geregtshof, het Collegie van Kleine Zaken, de waarn. Inspecteur der Domeinen, van de Nijverheid en den Landbouw, de Officieren der Schutterij, Zee- en Landmagt en verdere Civiele Autoriteiten en Ambtenaren tot en met den rang van 1e. Commies, zoomede de Kerkbesturen der onderscheidene Gemeenten en Besturen van openbare inrigtingen, voor zoover zij niet tot de Schutterij behooren, ten einde Zijne Excellentie tot aan den Gouvernementstrap uitgeleide te doen.

Aan den Gouvernementstrap aangekomen, werd zijne Excellentie door eene Commissie bestaande uit den Procureur Generaal, den Administrateur van Financien, den Gouvernements Secretaris en den waarn. President van het Geregtshof naar boord van de stoomboot *Paramaribo* vergezeld.

Bij het verlaten van het Gouvernementshuis door Zijne Excellentie werd uit het geschut van het fort Zeelandia, een salut van *dertien* schoten gelost, welk salut bij het embarqueren door het Kommandementschip van het Maritiem Station werd herhaald.

Van het fort *Nw. Amsterdam* werd bij het voorbij varen van de *Paramaribo* mede een salut van *dertien* schoten gedaan.

De Kapitein Adjudant Netscher is ter beschikking van Zijne Excellentie gesteld en vergezelt Z. E. tot *Demerarij*.

Gedurende de laatste dagen van zijn verblijf alhier mogt de heer Schimpf vele blijken van genegenheid der bevolking ondervinden. Zoo werd ll. Dingsdag aan Z. E. door de HH. Roux en Frouin het volgende adres aangeboden.

Paramaribo, den 13 *Augustus* 1859.

HOOG EDEL GESTRENGE HEER!

Bij het naderen van het tijdstip waarop Uw vertrek uit deze Kolonie is bepaald, voelen wij ons gedrongen U onzen welgemeenden afscheidsgroet aan te bieden.

Veeljarige ervaring heeft ons geleerd een goed Gouverneur dezer Kolonie op den waren prijs te stellen, en wij erkennen het volgaarne, dat wij in U den man hadden gevonden, die door energie en fermiteit, met waardigheid aan het hoofd van het bewind hebt gestaan en hetzelve, met eere aanvaard, ook met eere hebt neergelegd.

Zij het al, dat het U niet mogelijk is geweest om het iedereen naar den zin te maken en dat ook wij niet altijd en in alles Uwe zienswijze hebben gedeeld, zoodat wij zelfs meermalen, met bescheidene vrijmoedigheid ons hebben veroorloofd, ons verschil van gevoelen aan U voor te dragen, wij weten het, dat ons dit, in Uwe achting heeft doen rijzen, en dat het U, met Uw karakter, aangenaam moest zijn de waarheid te vernemen, om niet door vleijerij op het dwaalspoor te worden gebragt.

Veel, zeer veel is de Kolonie aan U verpligt, in de moeitevolle dagen, die wij niet zelden, gedurende Uw vierjarig beheer over dit gewest, hebben doorleefd, en de overtuiging, dat gij steeds met krachtige hand, het welzijn dezer Kolonie hebt trachten te bevorderen en voor te staan, zal zoo wij hopen, eene ruime voldoening voor U wezen, niettegenstaande, vooral in lateren tijd, miskenning en verguizing Uw deel heeft moeten zijn.

Dit is intusschen zeker, dat Uw goede wil en Uw ijver voor de bevordering der belangens van deze Kolonie, door verreweg het meerendeel der Ingezetenen naar waarde wordt geschat, en dat de overtuiging daar van in vele harten in dankbare herinnering zal blijven. Wij mogen U daarom de verzekering geven, dat, waarheen ook de Voorzienigheid Uw verder levenspad moge leiden, hier op deze afgelegene plek der wereld, Uw naam met warme en opregte toegenegenheid bij velen zal worden herdacht.

Ook Suriname, wij zijn er van overtuigd, zal niet door U worden vergeten, en schoon niet zelden teleurstelling door U is ondervonden, zoo zijn er toch ook lichtpunten, die U Uw verblijf alhier hebben veraangenaamd waaronder zeker de gehechtheid der Ingezetenen, waarvan U zoo dikwerf onverholen blijken gegeven zijn, niet als het minste door U zal worden gewaardeerd.

En hiermede scheiden wij van U. God zij de leidsman van U en Uw gezin op uwen verderen levensweg, en verhoore goedgunstig de heilbeden, die bestendig voor U en de Uwen van hier zullen opgaan.

Ontvang daarbij tevens de verzekering der hoogachting waarmede wij de eer hebben te zijn,

HOOG EDEL GESTRENGE HEER!

Uwe heilwenschende Dienaren,

J. Morison.	H. G. Roux.
J. C. Telting JGz.	H. Bijlaart.
H. H. Kramer.	G. J. A. Bosch Reitz.
A. J. van Emden.	J. Lijon.
Ferd. Har ten.	Barnet Lijon.
J. F. Bet ten.	A. Kennedij.
H. J. Blancke.	J. B. Evertz.
A. H. van Borcharen.	F. Taunaij Fz.
J. P. Haase Jr.	T. J. Eijken Sluijters.
A. van Velzen.	J. F. Werges.
C. D. Brakke.	Gebr. Barnett.
J. H. Zaal.	Eduard Kölle.
E. Soesman.	A. Hewitt.
J. van Gelder.	W. E. Ruhmann.
J. Meijers.	J. Abrahams Sr.
C. S. P. Dericks.	G. D. Visser.
D. Danjon.	Pp. C. Kersten & Co.
J. H. Bernhard Jr.	H. Clemens.
L. C. Batenburg.	J. Frouin.
Samuel Soesman.	J. R. Arrias Med. Dr.
S. B. de Mesquita.	N. M. Bender.
S. J. van West.	J. M. Polak.
E. F. L. Mollinger.	J. J. B. de Mesquita.
J. C. Hartman.	J. J. Juda Med. Dr.
J. von Königslöw.	D. Mens.
de Vries & Zoon.	Thomas E. Bixbij.
D. M. Uhlenkamp.	A. W. Oppenheimer.
Dr. Belmonte.	J. A. W. Rivoire.
A. Brouwer.	C. de Jongh.
J. M. Samson.	Hugh Wright.
G. J. Lugard Jr.	N. Box.
D. Benjamins.	Sal. Soesman Jr.
Wash. Wilmans.	H. Degenhard.
D. J. Sanches.	C. Reelfs.

In den namiddag van den 19 dezer vervoegden zich almede vier sectie bazen der werken aan het kanaal naar Saramacca en boden Z. E. namens hunne mede arbeiders onderstaand adres aan:

Paramaribo, den 19 *Augustus* 1859.

HOOGGEACHTE GENERAAL!

Welhaast zal het uur geslagen zijn waarop Uwe Excellentie ons verlaat.

Wij zouden ons aan pligtverzuim schuldig maken wanneer wij nalieten U, voor Uw vertrek, onze opregte hulde en dankbaarheid te betuigen voor al het goede dat wij door U hebben mogen genieten.

DE TWEE REGENTEN.

Ik heb de wereld doorgerezen,
Bewijs, dat ik geen ezel ben;
'k Reed door de lucht op mijne pen;
Ik zag de Russen, de Kalmukken, de Chinezen,
Bezocht het warm en koud gewest,
Beschaafde volken, wilde stammen en barbaren,
En zag en ondervond op 't lest
Dat alle menschen menschen waren.

Ik heb gezocht, ik wilde weten,
Wie in het ondermaansch gebied,
Het meest gezag ën eer geniet,
En hoe de grootste vorsten heeten;
Wie er regeerde op 't menschenras,
En heel het wereldkraam bestierde,
En vond dat het geen keizer was,
Die van zijn troon den scepter zwierde.

Ik heb in oost en west geleerd,
Om welke zon het alles keert:
Er zijn maar twee regenten;
Twee scepters voor wier magt men bidt,
En ieder op de knieën zit:
De vrouwen en de centen!

Hier ziet men yzren scepters zwaaijen;
Daar leeft men in de republiek;
Ginds een grondwettig politiek,
Waarop men 't mekaniek laat draaijen.
Maar heel die scepterboel bijeen,
Al die gekroonde menschenplagers,
Denkt ge, dat zij regeeren?... Neen,
Het zijn slechts procuratie dragers.

Want, bij wat volk, in welken staat,
Op welk muziek de dans er gaat,
Bukt ieder in vertrouwen,
(De bedelaar, de vorst aan 't hof)
Voor twee regenten in het stof
Voor centen en voor vrouwen!

Een knappe vrouw... dat is de sleutel,
Van het paleis, van het prison;
Daarvoor moet zelfs Napoleon
Wel buigen — en nog zonder preutel.
Een beurs met goud... dat is de ziel;
Daarmeê kan men Gods zegen koopen;
Te Deums zelf! — goud smeert het wiel:
Voor 't goud zet m'u den hemel open.

De vrouw is 't vleesch, het geld — de saus!
Keer alles om gelijk een kous,
Het binnenste naar buiten,
Dan vindt men, hoe het anders schijn,
Dat er maar twee regenten zijn:
De vrouwen en de duiten.

Waarvoor is 't dat zij zitten droomen,
De filozofen, vroeg en laat?
Waarvoor is het dat een soldaat,
Op 't oorlogsveld zijn bloed laat stroomen?
Waarvoor wil men minister spelen?...
't Schijnt dat het daar geen moeite kost,
Om vrouwen en om goud te stelen.

Waarachtig als m'er wel op let,
Buigt ieder voor de groote wet;
Hoe wij het kooksel brouwen,
Twee magten wijzen ons de baan,
Twee scepters waar wij onder staan:
De centen en de vrouwen.

Waar liep het wereldtje toch henen?
Ei, wat zou 't flauw zijn op deze aard,
Het leven was geen duit meer waard.
Als die regenten eens verdwenen.
Geen geld, geen vrouwen?.. 'k werd het moê;
Napoleon zou 't ook niet willen?
Dan gaf hij zeker met de roê,
Den Franschen niet meer op de billen.

Neen, neen, dan viel het kraam in gruis.
Wij danken God met bede en kruis,
Voor deze twee regenten.
Wij stonden ze niet willig af,
Het beste wat hij 't menschdom gaf;
Zijn vrouwen en zijn centen.

Ik ben zoo vrij in mijne zangen,
Gelijk een vogel in de lucht;
Ik heb de waarheid nooit gevlugt,
Al dreigde men mij op te hangen.
Nooit deed ik suiker in mijn pen,
Ik heb aan koningen en grooten,
Wijl ik niet graag een kruiper ben,
Zoo dikwijls mijnen kop gestooten;

Doch, kent mijn pen geen slaafsche grens,
Een rijmer is toch ook een mensch,
'k Moest eten, 'k wilde trouwen,
Daarom boog ik, als alle man,
(Dewijl ik toch niet zonder kan),
Voor centen en voor vrouwen.

(*Overgenomen.*)

De Heer Abraham Mozes Sterk, op heden door de Commissie van *Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt* als Medicinae et Obstetriciae Doctor geimmatriculeerd zijnde, zoo wordt hiervan aan belanghebbenden kennis gegeven.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan, om den slaaf *Julius George*, geboren in 1829, moedersnaam *Juna*, behoorende ten name van Plantage *Bel Vuarde*, gelegen in de divisie *Boven-Suriname en Thorarica*, van den naam van Plantage op dien van Plantage *Tourtonne*, gelegen in de divisie *Para*, te doen overschrijven.

Tijd van verzet *veertien* dagen, gerekend van den 5 Augustus 1859.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur dezer kolonie aan de minst inschrijvenden aanbesteden: De levering der in 's lands Gouvernements magazijn benoodigde VOEDINGS-ARTIKELEN voor Militaire rantsoenen, enz. gedurende het jaar 1860, en zulks op de voorwaarden, welke voor de gegadigden ter lezing liggen ten bureele van den Administrateur van Financien.

De bus ander inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie zal gelegt worden op Donderdag den 18n Augustus e. k. des voormiddags ten 10 ure.

Transport.

Den 3den Augustus 1859. C. Antonius als voogdes over hare minderjarige dochter M. A. Antonius aan M. M. E. C. Boedelhof, van de *helft* in het Erf en daaropstaande Gebouwen aan de *Rust en Vredestraat*, N. W. La. E No. 140, O. W. La. D No. 2.

Idem M. M. E. C. Boedelhof aan C. Antonius voor hare kinderen met namen E. M. ... en M. A. Antonius alsmede voor haar nog te verwekken kind of kinderen, van het Huis en Erf aan de *Rust en Vredestraat*, N. W. La. E No. 133, O. W. La. D No. 8.

Idem J. F. Favereij, Vendumeester, aan J. F. Vaudel, van het Huis en Erf aan de *Ladesmastraat*, N. W. La. E No. 585, O. W. La. D No. 560*b*, doch in het Cohier bekend onder N. W. La. E No. 58*a*, O. W. La. D No. 560*a*.

Paramaribo, den 3 Augustus 1859.

Den 5den Augustus 1859. S. Materiel aan S. A. Soest voor hare minderjarige kinderen M. —, J. W. —, J. C. en J. E. Soest en voor de door haar nog te verwekkene kinderen, van het Huis en Erf aan de *Klipsteenenstraat* N. W. La. A No. 249, O. W. La. B No. 208.

Idem A. M. Thieler aan J. T. de Bas, van het bloote Erf gelegen aan de *Ponteverfstraat*, N. W. La. F. No. 171.

Paramaribo, den 5 Augustus 1859.

Hijpotheek.

Den 5den Augustus 1859. M. W. C. Becker 1e. Hijpotheek ten behoeve U. Kenswil Meester Timmerman, te vestigen op het Huis en Erf aan de *Wagenwegstraat*, N. W. La. B No. 96, O. W. La. C No. 88 ½ 89.

Paramaribo, den 8 Augustus 1859.

De op den 11den dezer te houdene VENDU ten sterfhuize van den Heer H. F. Wesenhagen *blijft uitgesteld* tot MAANDAG den 22 dezer.

Paramaribo, den 8 Augustus 1859.

Van het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd op den 1n. Augustus 1859, de Boedel van Philippina Johanna Jeger, Echtgenoote van Peter Mac George, overleden den 9 Maart 1858, gevonden in den Boedel Peter Mac George.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om aan het departement voormeld van hunne vorderingen aanteekening te doen en hunne verschuldigden aan te zuiveren op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemeld Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 8 Augustus 1859.

Edictale Citatie.

De Exploiteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, dagvaardt bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren van:

Van Judith Gomperts Weduwe M. A. Salomons, wegens het provenue van de op den 4den Maart 1859 bij executie verkochte Plantaadje *Nieuwhoop* cum annexis, aangekomen hebbende Judith Gomperts Weduwe M. A. Salomons voornoemd.

Van A. E. P. van Halm Weduwe A. Cameron, wegens de provenuen van de op den 25 Maart 1859, bij executie verkochte verlaten Plantaadjen *de Lemmert* cum annexis, *Sophiaslust* cum annexis en *Alderad* cum annexis en de Plantaadjen *Sparksgift* cum annexis en *Lodewijksburg* cum annexis, allen aangekomen hebbende A. E. P. van Halm Weduwe A. Cameron voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter Præ et Concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 26 Augustus 1859, des morgens ten *acht ure*, ten einde aldaar te zien dienen van Tweede Verstek. Voorts hunne sustenuen van præ et concurrentie op te geven, op poene van perpetuum Silentium. *Voorts* ...

Van William Christie wegens het provenue van de op den 17den Junij 1859, bij executie verkochte plantaadje *Picardie* cum annexis, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*, aangekomen hebbende William Christie voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter Præ et Concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 26sten Augustus 1859, des morgens ten *acht* ure, ten einde aldaar te zien dienen van Relaas en Bijlagen. Voorts hunne sustenuen van Præ et Concurrentie op te geven en wijders met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo, den 3 Augustus 1859.*

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekenden, die zich voor eenigen tijd onledig hielden, met het inzamelen van gelden, bestemd tot oprigting van een Monument ter nagedachtenis van wijlen Mr. J. E. LISMAN, hebben de eer aan allen, die daartoe bijdroegen, het volgende mede te deelen:

1. Dat de ingezamelde gelden bedragen de som van *f* 1,231.79½.
2. Dat daarvan een bedrag van *f* 380 besteed werd aan een eenvoudig gedenkteeken, geplaatst op het graf van den overledene op het Kerkhof *de Nieuwe Oranje Tuin*.
3. En dat uit het overschot der gelden de grondslag is gelegd van een fonds, welks doel is, jongelieden die, de school verlatende, de middelen missen om zich verder tot den een' of anderen nuttigen werkkring te bekwamen, te ondersteunen.

Het Fonds draagt den naam van LISMANSFONDS.

De ondergeteekenden meenen dat hierdoor het verkieslijkst en meest blijvend gedenkteeken voor den waardigen overledene is daargesteld, en twijfelen niet of de algemeene deelneming ter bevordering der belangen van het LISMANSFONDS zal duidelijk doen blijken dat hun denkbeeld bij velen ingang vond.

Eerstdaags zal hieromtrent meerder worden bekend gemaakt. De ondergeteekenden zijn intusschen bereid alle verlangde inlichtingen te geven.

De Heer M. R. MATTES heeft aangeboden eenige Kunstvoorwerpen, door hem vervaardigd, ten toon te stellen, met het doel de opbrengst daarvan te doen strekken ten behoeve van het befondld fonds. De ondergeteekenden hebben van dat vriendelijk aanbod gaarne gebruik gemaakt, ter algemeene kennisse brengende, dat die Kunstvoorwerpen van HEDEN, tot en met Zaturdag den 20 Augustus, des avonds van *zeven* tot *tien* uur, bezigtigd kunnen worden in het gebouw der Loge *Concordia* daartoe welwillend afgestaan, tegen betaling van *Vijf en Twintig Centen* minstens.

De ondergeteekenden vleijen zich dat velen van deze door den Heer MATTES aangeboden gelegenheid gebruik zullen maken, tot bevordering van het goede doel en de uitbreiding van het Fonds.

Paramaribo, den 14 Augustus 1859.

Mr. G. J. A. BOSH REITZ.
B. C. VAN DEN ENDE.
T. J. EIJKEN SLUIJTERS.
VAN GELDER.
J. DE JONG.
E. F. L. MOLLINGER.

(11109) Ingevolge bekomen magtiging van den Heere Gecommitteerd Lid tot de Zaken van Curateele en Sequestratie, wordt op de gebruikelijke wijze bij inschrijving tegen KONTANTE BETALING aanbesteed de levering van

225 *Wollen Dekens* en
229 *IJzeren Pollen*.

voor de slaven van de Houtgronden *Osembo*, *Hanovar* en *Twee Kinderen*.

De inschrijvings billetten met de monsters der aangebodene goederen worden ten Dingsdag den 16n dezer ingewacht ten kantore van den Sequester A. G. VAN SON.

Paramaribo, den 12 Augustus 1859.

Administrateuren

der plant. *Berkshoven en Oostrust* bieden bij inschrijving het hoogste bod goedgekeurd wordende, tegen CONTANTE BETALING te koop aan:

20 à 21 vaten *Suiker*,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen 8 dagen van plant. af te halen.

De inschrijvings billetten worden aangenomen tot Dingsdag den 16n. dezer des voormiddags 11 uur, ten kantore van

10823 J. F. WERGES qq. c. s.

Paramaribo, den 12 Augustus 1859.

Wordt bij inschrijving aangeboden de levering van

Amerikaansche *Waren*

ten behoeve der plant. *'t Vertrouwen*, volgens lijst en voorwaarde liggende ten kantore van F. TAUNAY Fz., — opening der inschrijvings billetten op DINGSDAG den 16den Augustus, des voormiddags 9 uren. [11494]

Benoodigd

voor de Plants. *Guinesche Vriendschap en Toledo*:

Diverse UITDEELINGS GOEDEREN volgens lijst en voorwaarden, liggende bij het Wees Departement alwaar de inschrijvings billetten met de monsters worden aangenomen tot DONDERDAG den 18den dezer. (11495)

[11496] De ondergeteekende zal aan den minst inschrijvende, mits goedgekeurd, aanbesteden

Het aanbrengen van eene *GAANDERIJ* voor de lengte en breedte van het door hem bewoond huis.

Informatien zijn te bekomen ten zijnen kantore, alwaar de inschrijvings-billetten, waarin prijs, tijd- en waarborgen voor de goede volvoering dienen vermeld te zijn, zullen worden aangenomen tot DONDERDAG den 18den dezer des morgens ten 11 ure.

H. WRIGHT.

14yls. Suikervatenhoepels
Te bekomen bij
J. P. A. HOEFFELMAN

CÆCILIA.

4e. DAMES-CONCERT.

Op DINGSDAG den 16 dezer, des Avonds ten *acht* ure, in de Zaal boven de WAAG.

Namens het Bestuur,
C. J. HEILIDIJ,
Secr.

(11499)

(11500) A. SALOMONS Vendumeester zal op Dingsdag e. k. verkoopen:

***Provisien*, een partijtje Wane- en Kopie Beslag-Planken, van differente lengte en dikte, Gemaakte Hemden, Gestreept Linnen,** Neteldoek, een partijtje Dam's en Heeren Schoenen en Laarzen, Rood Daamruit, Laken, Boekjesstreep, Compositie Knopen, Nieuw Opgemaakte Dames **Hoeden, fijne Broekenstof, Geborduurde *Zwarte Vesten*,** Een partijtje SPIJKERS (gesorteerd) **Puilen *Patent* OLIE en P. m 10 mille Cingels. Een *Matrozen PONT* en een *LASTDRAGER*,** te bezigtigen voor de deur van de Heeren BIXBY & Co. Twee RIETBAKKEN, zoo goed als nieuw. Een Tweeverdiepings HUIS gedekt met Pannen, te bezigtigen op het Erf van den Heer J. M. SAMSON aan den *Waterkant*.

Alsmede den jongen *Albert*, voetbooi, toekomende S. A. BENT.

De vroeger geannonceerde verkoop ten Gouvernements huize:

Van Zilver, *Porcelein*, Cristal, *Glas* en *Aardewerk* waaronder *Fraaye* Tafel en Theeservicsen, Een bruin *Rijpaard* (Merrie) en diverse andere GOEDEREN, zal alsnu plaats vinden op WOENSDAG den 17n. dezer e. k. 's namiddags 4 uren door den Vendumeester J. C. GOMPERTS.

De GOEDEREN zullen een dag voor en op den verkoopdag ter bezigtiging zijn. [11498]

12 à 14 Duizend Bolletrie *Cingels* à *KONTANT*, te bekomen bij C. P. EMANUELS, over de *Luthersche Kerk*. (11501)

HOLLOWAY'S

Pillen.

Slechte Spijsvertering, winderigheid, zuurheid, oprispingen, misselijkheid, slapeloosheid en algemeene kwijning. Al deze lastige ongesteldheden kunnen spoedig verligting en genezing bekomen door deze wereld beroemde Pillen, waarvan zulk eene groote hoeveelheid naar Java verscheept wordt tengevolge van den snel toenemenden navraag voor dezelve in dit eiland. Men neemt tot dezelve zijne toevlugt met het gelukkigste gevolg. In zwakte der maag, in leverziekte, ongeregeldheden van het ligchaamsgestel, veroorzaakt door eenen tragen bloedsomloop is geen geneesmiddel zulk een krachtdadig en spoedig specifiek als deze Pillen. Dezelve geven ons eene verfrisschende slaap; wekken de eetlust op, geven sterkte aan de vertering bevorderende organen, zuiveren en versterken het bloed, brengen de afgezonderde vochten in order, en bewerkstelligen eene gelukkige omwenteling in het gansche ligchaamsgestel des patients.

Deze *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1 en *f* 3. (11497)

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 21 Augustus** **No. 34.**

PARAMARIBO, 20 AUGUSTUS 1859.

Heden namiddag ten 5 ure hebben Z. E. de Generaal Majoor **Schimpf** en Gezin deze Kolonie verlaten en de reis naar het moederland aanvaard.

Vooraf was Z. E. nog eene aandoenlijke plegtigheid voorbereid.

De kinderen van de Stadsscholen en de *Maatschappij van Weldadigheid*, die steeds de voorwerpen der bijzondere belangstelling van den Heer en Mevrouw **Schimpf** geweest waren, verzamelden zich voor het Gouvernementsgebouw, ditmaal niet om feest te vieren, maar om het hooge paar voor het laatst te begroeten.

Bij het verlaten van het Gouvernementshuis werd aan Mevr. door een der leerlingen van de Stadsschool voor meisjes een album en een fraaije ruiker aangeboden, terwijl een leerling van de Jongensschool aan Zijne Excellentie **Schimpf** het vaarwel lied in geschrifte overreikte, dat door de gezamentlijke scholieren gezongen werd. Dat lied op de wijze van het Volkslied voorgedragen, luidt aldus:

Vaartwel, vaartwel, vaartwel, vaartwel!
Waarheen Ge uw schreden rigt,
Vergeet ons niet, vergeet ons niet,
Wij schatten U zoo hoog.
Hoe ver ge van ons af moogt zijn,
Vergeten zullen we U niet.
O God! hoor in dit plegtig uur,
De bede van 't kinderhart.

Bescherm, O God! bescherm den man
Ons armen, steeds ten vriend.
Behoed zyn Ga, behoed zijn Kroost,
Al, wat hem dierbaar is.
Wees met uw gunst hen steeds nabij
Waar ook het lot hen voer,
O God! hoor in dit plegtig uur,
De bede van 't kinderhart.

Bij het tweede couplet vouwden de jeugdige zangers de handen, hetgeen op de aanwezigen eenen treffenden indruk maakte. De Heer en Mevr. **Schimpf** waren diep bewogen over dit huldeblijk en namen met een zigtbaar geroerd gemoed afscheid van hunne beschermelingen.

Ook wij roepen hun ten slotte toe: *Vaart gij wel — en zoo voor immer vaart dan wel.*

Bij zonsopgang werden zoo van de schepen ter reede, als van de openbare gebouwen vlaggen geheschen, die eerst bij zonsondergang gestreken werden.

Ten *half vijf* ure 's namiddags vereenigden zich de Schutterij en het Garnizoen op het Gouvernements-plein en schaarden zich *en haie* van het Gouvernementshuis af tot aan den Steenentrap.

Op hetzelfde uur verzamelden zich ten Gouvernementshuize de Koloniale Raad, het Geregtshof, het Collegie van Kleine Zaken, de waarn. Inspecteur der Domeinen, van de Nijverheid en den Landbouw, de Officieren der Schutterij, Zee- en Landmagt en verdere Civiele Autoriteiten en Ambtenaren tot en met den rang van 1e. Commies, zoomede de Kerkbesturen der onderscheidene Gemeenten en Besturen van openbare inrigtingen, voor zoover zij niet tot de Schutterij behoorden, ten einde Zijne Excellentie tot aan den Gouvernementstrap uitgeleide te doen.

Aan den Gouvernementstrap aangekomen, werd zijne Excellentie door eene Commissie bestaande uit den Procureur Generaal, den Administrateur van Financien, den Gouvernements Secretaris en den waarn. President van het Geregtshof naar boord van de stoomboot *Paramaribo* vergezeld.

Bij het verlaten van het Gouvernementshuis door Zijne Excellentie werd uit het geschut van het fort Zeelandia, een salut van *dertien* schoten gelost, welk salut bij het embarqueren door het Kommandementschip van het Maritiem Station werd herhaald.

Van het fort *Nw. Amsterdam* werd bij het voorbij varen van de *Paramaribo* mede een salut van *dertien* schoten gedaan.

De Kapitein Adjudant **Netscher** is ter beschikking van Zijne Excellentie gesteld en vergezelt Z. E. tot *Demerarij*.

Gedurende de laatste dagen van zijn verblijf alhier mogt de heer **Schimpf** vele blijken van genegenheid der bevolking ondervinden. Zoo werd ll. Dingsdag aan Z. E. door de HH. **Roux** en **Frouin** het volgende adres aangeboden.

Paramaribo, den 13 Augustus 1859.

Hoog Edel Gestrenge Heer!

Bij het naderen van het tijdstip waarop Uw vertrek uit deze Kolonie is bepaald, voelen wij ons gedrongen U onzen welgemeenden afscheidsgroet aan te bieden.

Veeljarige ervaring heeft ons geleerd een goed Gouverneur dezer Kolonie op den waren prijs te stellen, en wij erkennen het volgaarne, dat wij in U den man hadden gevonden, die door energie en fermiteit, met waardigheid aan het hoofd van het bewind hebt gestaan en hetzelve, met eere aanvaard, ook met eere hebt neergelegd.

Zij het al, dat het U niet mogelijk is geweest om het iedereen naar den zin te maken en dat ook wij niet altijd en in alles Uwe zienswijze hebben gedeeld, zoodat wij zelfs meermalen, met bescheidene vrijmoedigheid ons hebben veroorloofd, ons verschil van gevoelen aan U voor te dragen, wij weten het, dat ons dit, in Uwe achting heeft doen rijzen, en dat het U, met Uw karakter, aangenaam moest zijn de waarheid te vernemen, om niet door vleijerij op het dwaalspoor te worden gebragt.

Veel, zeer veel is de Kolonie aan U verpligt, in de moeitevolle dagen, die wij niet zelden, gedurende Uw vierjarig beheer over dit gewest, hebben doorleefd, en de overtuiging, dat gij steeds met krachtige hand, het welzijn dezer Kolonie hebt trachten te bevorderen en voor te staan, zal zoo wij hopen, eene ruime voldoening voor U wezen, niettegenstaande, vooral in lateren tijd, miskenning en vergoeding Uw deel heeft moeten zijn.

Dit is intusschen zeker, dat Uw goede wil en Uw ijver voor de bevordering der belangens van deze Kolonie, door verreweg het meerendeel der Ingezetenen naar waarde wordt geschat, en dat de overtuiging daar van in vele harten in dankbare herinnering zal blijven. Wij mogen U daarom de verzekering geven, dat, waarheen ook de Voorzienigheid Uw verder levenspad moge leiden, hier op deze afgelegene plek der wereld, Uw naam met warme en opregte toegenegenheid bij velen zal worden herdacht.

Ook **Suriname**, wij zijn er van overtuigd, zal niet door U worden vergeten, en schoon niet zelden teleurstelling door U is ondervonden, zoo zijn er toch ook lichtpunten, die U Uw verblijf alhier hebben veraangenaamd waaronder zeker de gehechtheid der Ingezetenen, waarvan U zoo dikwerf onverholen blijken gegeven zijn, niet als het minste door U zal worden gewaardeerd.

En hiermede scheiden wij van U. God zij de leidsman van U en Uw gezin op uwen verderen levensweg, en verhoore goedgunstig de heilbeden, die bestendig voor U en de Uwen van hier zullen opgaan.

Ontvang daarbij tevens de verzekering der hoogachting waarmede wij de eer hebben te zijn,

Hoog Edel Gestrenge Heer!

Uwe heilwenschende Dienaren,

J. Morison.	H. G. Roux.
J. C. Telting JGz.	H. Bijlaart.
H. H. Kramer.	G. J. A. Bosch Reitz.
A. J. van Emden.	J. Lijon.
Ferd. Harten.	Barnet Lijon.
J. F. Betten.	A. Kennedij.
H. J. Blancke.	J. B. Everts.
A. H. van Borcharen.	F. Taunaij Fz.
J. P. Hesse Jr.	T. J. Eijken Sluijters.
A. van Velzee.	J. F. Werges.
C. D. Brakke.	Geber Barnett.
J. H. Zaal.	Eduard Kölle.
E. Soesman.	A. Hewitt.
J. van Gelder.	W. E. Ruhmann.
J. Meijers.	J. Abrahams Sr.
C. S. P. Dericks.	G. D. Visser.
D. Danjon.	Pp. C. Kersten & Co.
J. H. Bernhard Jr.	H. Clemens.
L. C. Batenburg.	J. Frouin.
Samuel Soesman.	J. R. Arrias Med. Dr.
S. B. de Mesquita.	N. M. Bander.
S. J. van West.	J. M. Polak.
E. F. L. Mollinger.	J. J. B. de Mesquita.
J. C. Hartman.	J. J. Juda Med. Dr.
J. von Königslöw.	D. Mens.
de Vries & Zoon.	Thomas E. Bizbij.
D. M. Uhlenkamp.	A. W. Oppenheimer.
Dr. Belmonte.	J. A. W. Rivoire.
A. Brouwer.	C. de Jongh.
J. M. Samson.	Hugh Wright.
G. J. Lugard Jr.	N. Box.
D. Benjamins.	Sal. Soesman Jr.
Wash. Wilmans.	H. Degenhard.
D. J. Sanches.	C. Reelfs.

In den namiddag van den 19 dezer vervoegden zich almede vier sectie bazen der werksaan het kanaal naar Saramacca en boden Z. E. namens hunne mede arbeiders onderstaand adres aan:

Paramaribo, den 19 Augustus 1859.

Hooggeachte Generaal!

Welhaast zal het uur geslagen zijn waarop Uwe Excellentie ons verlaat.

Wij zouden ons aan pligtverzuim schuldig maken wanneer wij nalieten U, voor Uw vertrek, onze opregte hulde en dankbaarheid te betuigen voor al het goede dat wij door U hebben mogen genieten.

DE TWEE REGENTEN.

Ik heb de wereld doorgereisd,
Bewijs, dat ik geen ezel ben;
'k Reed door de lucht op mijne pen;
Ik zag de Russen, de Kalmukken, de Chinezen,
Bezocht het warm en koud gewest,
Beschaafde volken, wilde stammen en barbaren,
En zag en ondervond op 't lest
Dat alle menschen menschen waren.

Ik heb gezocht, ik wilde weten
Wie in het ondermaansch gebied,
Het meest gezag en eer geniet,
En hoe de grootste vorsten heeten;
Wie er regeerde op 't menschenras,
En heel het wereldkraam bestierde,
En vond dat het geen keizer was
Die van zijn troon den scepter zwierde.

Ik heb in oost en west geleerd,
Om welke zon het alles keert:
Er zijn maar twee regenten;
Twee scepters voor wier magt men bidt,
En ieder op de knieën zit:
De vrouwen en de centen!

Hier ziet men yzren scepters zwaaijen;
Daar leeft men in de republiek;
Ginds een grondwettig politiek,
Waarop men 't mekaniek laat draaijen.
Maar heel die scepterboel bijeen,
Al die gekroonde menschenplagers,
Denkt ge, dat zij regeeren?... Neen,
Het zijn slechts procuratie dragers.

Want, bij wat volk, in welken staat,
Op welk muziek de dans er gaat,
Bukt ieder in vertrouwen,
(De bedelaar, de vorst aan 't hof)
Voor twee regenten in het stof
Voor centen en voor vrouwen!

Een knappe vrouw... dat is de sleutel
Van het paleis, van het prison;
Daarvoor moet zelfs Napoleon
Wel buigen — en nog zonder preutel.
Een beurs met goud... dat is de ziel;
Daarmeê kan men Gods zegen koopen;
Te Deums zelf! — goud smeert het wiel;
Voor 's goud zet m'u den hemel open.

De vrouw is 't vleesch, het geld — de saus!
Keer alles om gelijk een kous,
Het binnenste naar buiten,
Dan vindt men, hoe het anders schijn,
Dat er maar twee regenten zijn;
De vrouwen en de duiten.

Waarvoor is 't dat zij zitten droomen,
De filozofen, vroeg en laat?
Waarvoor is het dat een soldaat,
Op 't oorlogsveld zijn bloed laat stroomen?
Waarvoor wil men minister spelen?...
't Schijnt dat het daar geen moeite kost,
Om vrouwen en om goud te stelen.

Waarachtig als m'er wel op let,
Buigt ieder voor de groote wet;
Hoe wij het kooksel brouwen,
Twee magten wijzen ons de baan,
Twee scepters waar wij onder staan;
De centen en de vrouwen.

Waar liep het wereldtje toch henen?
Ei, wat zou 't flauw zijn op deze aard,
Het leven was geen duit meer waard,
Als die regenten eens verdwenen.
Geen geld, geen vrouwen?... 'k werd het moê;
Napoleon zou 't ook niet willen?
Dan gaf hij zeker met de roê,
Den Franschen niet meer op de billen.

Neen, neen, dan viel het kraam in gruis.
Wij danken God met bede en kruis,
Voor deze twee regenten,
Wij stonden ze niet willig af,
Het beste wat hij 't menschdom gaf;
Zijn vrouwen en zijn centen.

Ik ben zoo vrij in mijne zangen,
Gelijk een vogel in de lucht;
Ik heb de waarheid nooit gevlugt,
Al dreigde men mij op te hangen.
Nooit deed ik suiker in mijn pen,
Ik heb aan koningen en grooten,
Wijl ik niet graag een kruiper ben,
Zoo dikwijls mijnen kop gestooten;

Doch, kent mijn pen geen slaafsche grens,
Een rijmer is toch ook een mensch,
'k Moest eten, 'k wilde trouwen,
Daarom boog ik, als alle man,
(Dewijl ik toch niet zonder kan)
Voor centen en voor vrouwen.

(*Overgenomen.*)

Door de vrije bevolking afkeerig te maken van ledigaang en haar aan geregelden arbeid te gewennen, heeft Uwe Excellentie ook daarmede getoond hoezeer U het waarachtig welzijn der Kolonie ter harte ging.

Mogt Uw doel niet geheel zijn bereikt, een begin toch was er gemaakt, en die aanvang belooft reeds goede vruchten; terwijl Uwe bekende volharding — daar waar het de bereiking van een nuttig en edel doelwit geldt, ons ten waarborg strekt, dat de zwarigheden die daartegen in den weg stonden, overkomen moesten worden.

Wij danken U van harte voor het brood, dat wij door U in de gelegenheid zijn gesteld, op eene eerlijke wijze te verdienen, en daarbij de voldoening te smaken in 's lands welbegrepen belang te hebben kunnen werkzaam zijn.

Wij beloven Uwe Excellentie dat Uw aandenken steeds levendig bij ons blijven zal, en wij eindigen met de bede tot den Allerhoogsten, dat het U en gezin steeds wel moge gaan."

Deze feiten spreken luide voor zich zelven en maken alle uitweiding overbodig.

Wij hebben in deze week de tentoongestelde Voorwerpen van papier maché door onzen geachten stadgenoot den Heer M. R. Mattes vervaardigd, bezigtigd. Het geheel, keurig en met zorg bewerkt, toont den voortreffelijken geest van evengenoemden Heer ten duidelijkste aan. — Wij roemen zijne volharding bij het gemis van alle leiding, maar nog meer de onbekrompene mildheid, waarmede hij de vruchten van 1½ jaar, inspanning en moeite ten dienste stelde van het *Liemansfonds*, welks strekking in ons vorig nummer in het breede is aangestipt.

Gisteren werd die tentoonstelling door Z. E. den Heer van Lansberge, Mevrouw Schimpf en H. D. Adjudanten bezocht, bij welk bezoek de heer Mattes gelegenheid had te doen kennen, hoeveel prijs hij er op stelde, dat deze Voorwerpen nog door Mevrouw Schimpf konden in oogenschouw genomen worden, daarbij tevens zijn leedwezen betuigende, dat hij van het bezoek des Heeren Schimpf verstoken was gebleven. Z. E. van Lansberge den Heer Mattes beantwoordende, deelde hem mede, dat de heer Schimpf door ongesteldheid van zijn voorgenomen plan had moeten afzien, er bij voegende, dat de tegenwoordigheid van Mevrouw Schimpf voorwaar hoogstvereerend was, daar toch bij de aanvaarding eener groote zeereis, niet veel tijd te missen viel.

Wij zijn verzocht te berigten, dat de Voorwerpen nog eenige dagen ter bezigtiging zullen zijn, en twijfelen niet of men zal zich de gelegenheid te nutte maken, om het goede doel daarmede beoogd, te schragen.

Binnen eenige dagen zullen er op Martinique luisterijke feesten plaats vinden ter gelegenheid der inhuldiging van het standbeeld van Keizerin Josephine. Wij lezen in de *Royal Gazette* van 4 Augustus daarover het volgende:

PROGRAMMA DER FEESTEN BIJ DE INHULDIGING VAN HET STANDBEELD VAN DE KEIZERIN JOSEPHINE OP MARTINIQUE.

De plegtige inhuldiging van het standbeeld, opgerigt door de inwoners van Martinique op de Place d'armes van Fort-de-France ter eere der Keizerin Josephine, op dat eiland geboren, zal plaats vinden op Maandag den 29n. Augustus aanstaande.

Met zonsondergang van den 28n. zal een salvo van 21 schoten gevuurd uit de batterijen van de forten St. Louis en Dessix op Fort-de-France, de bevolking het begin der feesten verkondigen. Dit saluut zal herhaald worden, op den volgenden dag met zonsopgang, zonsondergang en op het oogenblik, dat de inhuldiging zal plaats vinden. Na ieder salvo zal het corps muzijkanten van het eerste regement Infanterie der Marine, geschaard aan den voet van het standbeeld, zich doen hooren, zoo ook bij de ontblooting der portretten van HH. MM. den Keizer en de Keizerin, gedurende den wedstrijd met ploegen en bij de uitreiking der premien en medailles, welke op den 29n. 30n. en 31n. zullen plaats vinden.

Het garnizoen en de marine, de deputatien der garnizoenen en de troepen van andere plaatsen, zullen zich naar de Place d'armes begeven op den 29n. 's morgens ten zeven ure. De Regterlijke, Administratieve en Militaire autoriteiten, het Comité van Inschrijving voor en inhuldiging van het standbeeld, de Jury van de Landbouwkundige tentoonstelling en de tot het feest genoodigden, zullen zich ten Gouvernementshuize om 7 ure verzamelen en den Gouverneur naar de mis vergezellen. Na de mis begeeft de stoet zich naar de Savane. Er zullen stellaadjes rondom het standbeeld worden opgerigt en alleen dezulken, die van toegangskaartjes voorzien zijn, zullen met de autoriteiten, zich op die plaatsen vertoonen. Na de onthulling van het standbeeld en de uitreiking der belooningen aan de gelukkige tentoonstellers, zal de Gouverneur revue over de troepen houden. Hij zal daarna, vergezeld van den stoet naar het Gouvernementshuis terugkeeren, waarna hij tot de ontblooting van de portretten van HH. MM. Keizer Napoleon III en Keizerin Eugenie, door hen aan het eiland geschonken, zal overgaan.

De landbouwkundige tentoonstelling van landbouwvoortbrengselen en werktuigen zal geopend worden den 29n. ten zes ure 's morgens, waarna de uitreiking der medailles, toegekend door den stedelijken raad, zal plaats vinden.

De tentoonstelling van vee zal den 30n. dezer om 8 uur 's morgens op het groote plein der Savane beginnen. De uitreiking der medailles en premien aan de tentoonstellers geschiedt ten vier ure 's namiddags, aan den voet van het standbeeld der Keizerin.

De ploegwedstrijd vangt aan, den 31n. om zeven ure 's morgens aan de Polygone. De uitreiking van medailles en premien aan de arbeiders en inzenders van landbouwvoortbrengselen en werktuigen, vindt plaats ten vier ure 's namiddags.

Op elken avond zal er »bal champêtre" aan den voet van het standbeeld zijn.

Op den 29n. zal er op de Savane vuurwerk worden afgestoken. Het Gouvernementshuis, de woningen der ambtenaren, de Savane en de landsgebouwen zullen geïllumineerd worden.

Op den 30n. bal op het Gouvernement.

De inhuldigingsfeesten zullen drie dagen duren. Gedurende de feesten zal er kermis gehouden worden in dat gedeelte der Savane hetwelk aan de Gouvernementsstraat grenst.

Eene som van 5000 francs wordt ter beschikking van den burgemeester gesteld, voor volksspelen en vermaken, die den 29 30 en 31n. zullen plaats vinden, waarvan het programma zal geregeld worden, onder directie van het Comité der Inhuldiging.

Eene Daguerreotijpe van het feest zal worden vervaardigd Op den eersten dag, bij de onthulling van het standbeeld; den tweeden dag, wanneer de Gouverneur een begin maakt met de uitreiking der prijzen en den derden dag gedurende den ploegwedstrijd. De prijs is 1000 francs te verdeelen of onder de kunstenaars, of te geven aan hem, die de fraaiste schilderij levert.

Bij die gelegenheid zullen 12000 francs als liefdadigheidsgiften aan de onderscheidene parochien der kolonie, worden uitgedeeld en worden 1000 francs uitsluitend geschonken, ten behoeve der armen van het kerspel Trois Ilets, de geboorteplaats der Keizerin Josephine.

De *Wiener Militair Zeitung* wijdt de nederlaag, die de Oostenrijkers te Solferino leden, uitsluitend aan verraad. »In eene zitting, die keizer Frans Josef met zijne voornaamste krijgs-oversten belegd had, was namelijk besloten dat de Oostenrijksche troepen wel is waar de Mincio weder zouden overtrekken, ten einde den 24sten Junij de haar aangeduide posities te bezetten, maar langs de geheele linie was streng bevel gegeven om ieder treffen met de geallieerden te ontwijken, en tot elken prijs eene defensive houding aan te nemen tot aan den 25sten. Dit bevel was op de omstandigheid gegrond, dat de 80,000 man, die de reserve vormden en die het centrum der Oostenrijksche slaglinie moesten versterken en dekken, bij geene mogelijkheid vóór den 25sten ter bestemder plaatse konden aankomen. Al deze omstandigheden werden aan de geallieerden verraden. De *Militair Zeitung* zegt daaromtrent: niemand schroomt hier zelfs den naam van dien ellendigen verrader te noemen; het is een Italiaan van hoogen adel, die zich in ons vertrouwen had weten te dringen, doch die, gelijk thans is gebleken, door den vijand werd bezoldigd." Van daar, zegt het land, de wonderlijke loop dien de bataille genomen heeft. Door zijne linker- en regtervleugels met overhaasting naar de Mincio te doen voortrukken, dwong Napoleon de Oostenrijkers om reeds den 24sten den veldslag te aanvaarden, en toen zijne beide vleugels teruggeworpen werden, deed hij juist het tegenovergestelde van hetgeen hij had moeten doen, wanneer hij niet door het gepleegde verraad zeker ware geweest van het feit, dat de Oostenrijksche reserve het slagveld niet kon bereiken en het Oostenrijksche centrum gevolgelijk veel te zwak was in verhouding tot de beide vleugels. In stede toch van zijne teruggeworpen vleugels ten spoedigste te ondersteunen en te versterken, gaf Napoleon plotseling bevel om hen tijdelijk aan hun lot over te laten en viel bij met zijne hoofdmagt op het Oostenrijksche centrum aan, dat daardoor weldra overhoop werd geworpen, waarna Napoleon zich links en regts tegen de beide Oostenrijksche vleugels kon wenden en het lot van de bataille beslist was. Nooit had Napoleon zich op het vijandelijk centrum durven werpen juist toen zijne beide vleugels aan het wijken waren gebragt, indien hij niet geweten had dat dit centrum te zwak was om den aanval van een overmagtigen vijand af te slaan. Ware er geen verraad gepleegd, zoo besluit het genoemde blad, dan had Napoleon zijne reserve doen aanrukken om zijne linker- en regtervleugels te hulp te komen en dan ware de bataille voor de Oostenrijkers onvermijdelijk gewonnen geweest. Het blad verzekert, dat, zoolang de oorlog duurt, de geallieerden voortdurend en nauwkeurig onderrigt waren van de positien die de Oostenrijkers bezet hielden en van het aantal troepen dat zich op de verschillende punten bevond; van daar, zegt het blad, dat de geallieerden op het beslissende oogenblik steeds met groote overmagt tegen het zwakste punt der vijandelijke slaglinie wisten aan te vallen en de zege te halen zelfs dan, wanneer de overwinning reeds op het punt is de Oostenrijksche wapenen te bekroonen.

Onlangs werd door Lord Lijndhurst in het Engelsche Hoogerhuis, de volgende rede gehouden, welke bij de vergadering eenen diepen indruk verwekte. De algemeene aandacht vestigende op den staat waarin 's rijks verdedigingsmiddelen, zoowel van de land- als van de zeemagt zich bevinden, zeide hij:

Ik word, aldus sprak de redenaar, alleen genoopt om het Huis hiermede bezig te houden, omdat er in het land eene partij bestaat die van oordeel is, dat wij er niet aan moeten denken onze verdedigingsmiddelen in beteren staat te brengen en daaraan uitbreiding te geven. Ik hoop dat men begrijpen zal, dat mijne opmerking alleen moet beoordeeld worden van een defensief en niet van een offensief standpunt. Ik hoop almede dat men zich overtuigd zal houden, dat ik ten deze volstrekt door geen partijgeest geleid word. (*Hoor, hoor!*)

Eene groote verandering heeft plaats gegrepen ten aanzien van 's lands zeemagt; de toepassing van den stoom op de marine heeft daarin eene belangrijke wijziging gebragt, vergeleken bij die van andere mogendheden, en het zou niet mogelijk zijn om den uitslag te voorzien van een gevecht ter zee op het tegenwoordige tijdstip. Ik roer dat punt aan om aan te toonen dat wij niet langer, even als voorheen, ons kunnen verlaten op onze overmagt ter zee en hoop dat het Huis uit mijne woorden de overtuiging zal putten, dat er geen enkele beweegreden bestaat, om stil te staan bij de volmaking onzer marine.

In het begin van het vorige jaar hadden de Franschen een klein aantal linieschepen en een zeer groot aantal fregatten meer dan wij. Ik spreek natuurlijk alleen van de stoomschepen. Thans hebben wij meer linieschepen dan Frankrijk, maar laatstgemelde is nog altijd sterker dan wij in het aantal zijner fregatten en schepen van minder kaliber. Omtrent een ander punt zijn de Franschen ook sterker dan wij. Van het oogenblik dat zij een schip zee doen kiezen, bezitten zij de noodige geoefende manschappen om het te bemannen en met het geschut te manoeuvreren. Dit nu is minder het geval met ons.

Daarna besprak lord Lyndhurst de maatregelen, welke hij voor de verdediging des lands noodzakelijk achtte. Hij wilde dat Engeland in het kanaal eene vloot zoude onderhouden, gelijk aan die van Frankrijk, doch met eene geduchte reserve; verder eene vloot in de Middellandsche Zee, alsmede vloten ter bescherming der kolonien. Ook raadde lord Lyndhurst der regering aan eene reserve zeelieden te vormen, de arsenalen en scheepstimmerwerven uit te breiden en de nieuwste verbeteringen op de oorlogschepen toe te passen.

Spreker wees verder op de gemakkelijkheid, waarmede eene landing op de Engelsche kusten bewerkstelligd kan worden en zeide dat hem was medegedeeld dat de Franschen tegenwoordig, met het oog op het transport van troepen, stoombooten bouwen, waarvan elk 2500 man met het noodige materieel aan boord zal kunnen nemen. Behalve het onderhouden van eene geduchte vloot, raadde lord Lyndhurst der regering aan eene voldoende militaire magt op de been te houden.

Spreker wees ten slotte nog op de omstandigheid dat Engeland ook Ierland te verdedigen heeft, een land dat wel eens in het buitenland zou kunnen worden beschouwd als eene onderdrukte nationaliteit.

Eene Engelsche correspondentie, dd. 6 Julij behelst het volgende:

Meermalen is er gelegenheid om de opmerkelijke geestkracht de soliditeit van gestel bij Engelsche staatsmannen van vergevorderden leeftijd te vermelden. Gisteren wijdde de *Times* een hoofdartikel aan eene lofrede op de jeugdige krachten, die Lord Palmerston op 75 jarigen leeftijd bezielen. Heden zoude het blad een nog sterker voorbeeld kunnen opnoemen, want gisteren avond sprak Lord Lijndhurst weder in het Hoogerhuis over de verdediging van het rijk met een vuur, dat ongeacht zijne 86 jaren, niet alleen de vergadering boeide maar scheen weg te slepen en wel in zoo oorlogzuchtigen geest, dat de hertog van Somerset zich genoopt gevoelde om de lords te waarschuwen, dat zulk eene taal veeleer geschikt was om het kwaad dat men vreesde in 't leven te roepen dan te voorkomen.

Als een blijk, dat Lord Lijndhurst niet terugtrad voor de herinnering aan nationalen tegenspoed, dient vermeld, dat hij ook gewaagde van het opzeilen van den Theems en de Medway en het verbranden van Engelsche schepen op die rivieren door de Hollanders en van de jagt door Fransche en Spaansche schepen op de Engelsche vloot in de wateren van Plijmouth tot aan Mount-Edgcumb gemaakt. «Doch deze wolken, liet spreker er op volgen, werden spoedig verdreven en die beleedigingen spoedig gewroken."

De taal door Lord Lijndhurst en andere pairs in het Hoogerhuis gevoerd, heeft geenszins algemeen genoegen gegeven. De *Times* zelf, hoezeer steeds in denzelfden geest geschreven hebbende, als waarin lord Lijndhurst sprak, vindt 't ongepast om Frankrijk te tergen en beweert met grond, dat Engeland zich wapenen, de zeemagt vermeerderen en alles doen kan, wat zijne veiligheid vereischt, zonder gedurig in beschouwingen te treden over de mogelijkheid of waarschijnlijkheid dat Engeland zijnen Franschen nabuur te bestrijden zal hebben.

Het is echter opmerkelijk, hoe sprekers, welke geacht worden op de hoogte der zaken te zijn, het eens zijn omtrent een zeer belangrijk punt, namelijk het ongenoegzame der Engelsche legermagt, om eene landing der Franschen te beletten, en dat Engelands zeemagt Engelands schutsmuur zijn moet, wanneer deze te kort schiet, is het overige onvoldoende. De bemanning der schepen is dus eene hoofdaangelegenheid; bij een hooger handgeld zal het overigens niet aan bekwame matrozen ontbreken. Het aantal matrozen in dienst der talrijke stoombooten, die op alle oorden der wereld varen, is zeer aanzienlijk en de Engelsche yacht clubs alleen kunnen bovendien vijf duizend man leveren, wanneer de nood het vor-

duren mogt.

De *Daily-News* laakt de oorlogspellende pairs ten sterkste en bedreigt hun met den tegenstand der natie, indien zij mogten voortgaan met een oorlog tegen Frankrijk aan te vuren. Wel is waar wordt, de belangstellig is 's lands veiligheid als aanleiding opgegeven, doch er bestaat geen verzuim bij het ministerie, om daartoe alles wat noodig is aan te wenden. Waartoe dan de oude vete opgewekt en alles wat vreemdeling heet in een hatelijk daglicht gesteld, zooals de *Times* doet, welk blad zelfs het schrikbeeld van eene coalitie van het vasteland tegen Engeland voor den dag komt. Geen denkbeeld wordt gretiger door den geringen man in Engeland aangegrepen, die des te meer opgewonden is en des te meer trots aan den dag legt, naarmate hij beperkter is in ontwikkeling van geestvermogens.

«Wanneer redevoeringen gelijk die van Donderdag, Vrijdag en van gisteren avond,» zegt de *Daily News*, «in het Hoogerhuis geduld worden, dan zal onze vrede zoo lang als die duren mag, niet veel meer zijn dan een gewapende wapenstilstand.»

INGEZONDEN.

SNIPPERTJES,

Uit mijne Portefeuille.

NIEUWE SERIE.

REISONTMOETINGEN VAN ROBBERT NIKKER,

DOOR

W. E. H. WINKELS.

III.

Rob wordt door den knappe *al meer en meer ingelicht.* — *De stad Gouda.* — *De familie* Smeussel. — *Het graf van* Arnold Beilaert.

«Maar vooral is er in de trekschuit een praatgenius.»
(Hildebrand Camera Obscura.)

Wij hadden eenige oogenblikken aan *Postbrug* vertoefd, alwaar onze tanden en keelen op de proef werden gesteld aan een *souper* van oudbakken brood en denkbeeldige koffij; — de bengel luidde op nieuw en wij trokken en *caravane*, verrukt over de schoonheden dezer pleisterplaats, weêr schuitwaarts. Henri bood de eene en *ik* de andere dame onze geleiding aan, zoodat wij beiden het genoegen hadden van vijf vingertopjes op onze armen te voelen drukken, omdat ieder harer, als in diep vertrouwen gevraagd had: „Of er ook gevaar bij was?" „Waar bleven we ook?" vroeg de knappe, toen wij gezeten waren.—„Bij spinnenkoppen!" zei de schipper.—„Dankje!" Ja dames en heeren, die spinnenkoppen aldaar, hebben een vreesselijk vergif bij zich, vooral de kleinste soort, *franjespin* geheeten, deze geeft je maar even een pik in je kop en dood ben je. Het is in dat *Suriname* afgrijsselijk warm, zelfs zóó, dat de honden er niet blaffen kunnen, hetgeen de heeren ook al in Stedman gelezen zullen hebben.— Winter heeft men er nooit, alleen een *regentijd* en *droogetijd*; — in den eersten, stroomt gedurende eenige maanden het water als een *Niagara-val* van den hemel, de meeste inwoners spannen dan hunne ossenwagens in en rijden naar den twintig duizend voet hoogen blaauwberg, zoo als in het Engelsch werk van F. te lezen is. — In de stad *Paramaribo* staan op elken hoek der straten, agenten van de *maatschappij tot redding van drenkelingen*, om de voetgangers op te visschen, terwijl alsdan de *Indianen* met *zeepanders* aan, in de toppen der palmboomen logeren; aan vuur is er alsdan niet te denken, en de pot wordt met groote *brandglazen* aan de kook gemaakt." — „Nou!" zei de schipper. „In den droogen tijd is het nog erger, men *transpireert* er zóó hevig, dat men nu en dan, uit het bed gedreven is gedurende den nacht — de harten der Europesche bevolking smelten bijna weg, terwijl het gevoel verdroogt, ja, zeker *geheel* zoude verstompen, indien er niet een klein beetje vrees bleef bestaan voor de *gee'e koorts* en eene geruststellende gedachte, dat de meeste boedels der inwoners, na hunnen dood, aan de *Weeskamer* komen. — Niettegenstaande deze moeijelijkheden, leven er de menschen nog al gelukkig en velen worden spoedig *schijnbaar* rijk. — Men neemt het elkander volstrekt niet kwalijk, wanneer de een, de andere *„in den nek"* ziet — *goede trouw* en *opregtheid*, zijn daar zulke flaauwe zaken, dat de Pieten iemand al voor een onnoozel halsje houden, die met zulke *wâár* aan de markt komt. — Ik sprak daar straks van rijk — dat wil nu zooveel zeggen als *niet* rijk. Alle kapitalen bestaan in papier, dat *niet solide* is; zij heeten *banknooten*, *goedjes*, *hypotheken*, *obligatien*, *borgtogten* en *boeken*, waar vele *pretentien* in staan; daar er nu nog nooit een goed *financier* schijnt geleefd te hebben, of misschien er even als de *honden* door de warmte geen geluid heeft kunnen geven, bestaat er in dat land, niet de minste grondige kennis van *geldsomloop* of *geldswaarde* gesteund op *tijd* en *arbeid*, en alles loopt zóó lang in het *circumlocutie-kantoor* der volksbewegingen om, tot dat, het eene *vergaat* het andere *verjaart*. *Bouwvallig* wordt *slecht*, *staat*, *sterft*, en tot *scheurpapier* veranderd. — Veel kwaad wordt er aan deze papieren gedaan door drie soorten insecten, *kakkerlakken*, *houtluizen* en *bedriegers* geheeten, (deze laatste soort, zult gij waarschijnlijk *niet* bij Linnaeus vinden.) (*) Het is dan ook een algemeen gezegde van de oude kolonisten: *„De bezittingen van den grootvader, zijn alhier nog nooit, onveranderd, op den kleinzoon overgegaan"*. De ergste insecten op het eiland zijn voorzeker eene soort *groote mieren* die gedurig *„trekken"* op hunnen weg, zij wijken voor *niets*, zoodat zij *plantaadjen*, *fabrieken*, *materialen*, *kreijen*, ja zelfs de *arme eigenaren* opeten, en dan maar weêr verder gaan. Deze dieren zijn aldaar natuurlijk van monsterachtige grootte, zoodat men er *kakkerlakken* zoo groot als *spreeuw* vindt." „Nou!" zei de schipper. „De ergste plaag is de *mosquitosteek*, die de nieuw aangekomen *Europeanen* bijna *dol* maakt; — verwonder u dus nooit, mijn waarde heer! wanneer gij zu't zien, dat eenige aldáár aangekomenen, kort na hunne komst in kolonie, handelingen bedrijven, die *eenigzins* tegen het gewoon redelijk verstand der menschen, in strijd zijn"

Op dit oogenblik kreeg de *schuit* een schok — de dames sprongen beide op en gilden „dat er gevaar bij was!" De schipper nam de vrijheid, na *excuus* aan het gezelschap te hebben gevraagd, om met drie zeemanskoopen den jager toe te roepen: „dat hij een lompe slaap kop was." — Henri dacht het wel, „dat er met dat *eleyen* in *Holland* ongelukken moesten gebeuren," terwijl de knappe aanmerkte: „dat het maar te wenschen was, dat er op 52 verbeteringen in de vervoermiddelen kwamen, anders, zoude hij zich verpligt gevoelen, om ook naar *„zee en een half"* te gaan."

Gelijk de lijn, was ons gesprek in de schuit afgebroken — de *marlit* was reeds eenigzins ver gevorderd, en wij allen geraakten in dien dommelenden toestand van sluimering; — zelfs bij de dames was de aandrang tot slapen te zien, doch, gebeurde het, dat een harer een oogenblikje *knikkebolde*, dan tikte haar *pendant* ze wakker, met de vreesselijke veronderstelling: „dat er misschien gevaar bij was" Het gesprek — daar wij toch wel niet in gezelschap van dames durfden slapen, ging zoo half en half voort, tot dat de schipper op twee *nobele* denkbeelden kwam, namelijk om den knappe en Henri aan het *„dammen"* te zetten en aan de dames en mij verklaarde, „dat wij een *dominétje"* moesten maken.

Des anderdaags 's morgens een Zondag, kwamen wij bij heerlijk mooi weêr te *Gouda* aan. „Zie dáár een stad, die zeven poorten had, en zeven kerken bovendien, voor veertien duizend brave lièu." — Een dier kerken de *St. Jans kerk* is waarlijk belangrijk om de dooden, die er rusten. In eene prachtige ijzeren kapel ligt de *Bastard* Blois van Treslong, de beroemde Nederlandsche Beverningk, de zeehelden van het lieve oude Vaderland: de Sitter, de Haan, Verveer, de Meijer, Hacq en van der Zaan; er rust de groote dichter en staatsman Dirk Volkerts Coornhert en er hangen de afbeeldels van Dirk en Wouter Crabeth, Lambert van Noord en Dirk v. Zyl, beroemde Nederlandsche glasschilders.

Deze fraaije *Nederlandsche* stad, mag voorzeker op beschaafdheid aanspraak maken, daar zij vele nuttige inrigtingen heeft, waaronder een tucht en kranksinnighuis. Zij heeft 14500 inwoners, er komt veel vee op de markt dat tegenwoordig door Engelschen voor hoog geld wordt opgekocht, om de kinderen *Albions* te voeden, in spijt van velen dier veertien duizend inwoners, die nu maar schaarsch, vleesch kunnen eten.

„Welkom!" riep de schipper—„wij zijn er!" de knecht legde de schuit als of zij een kwaadaardige hond was, met een dik touw, aan een zware ijzeren ring in den wal vast. — De dames, die deze dienderachtige manoeuvre zagen, vroegen beiden te gelijk: „Of er ook gevaar was?" de schipper stelde haar gerust — zij maakten toen beiden eene *élégante* buiging voor ons, waarop de beste *actrice* geen aanmerking zoude hebben kunnen vinden, en werden daarna, door den schipper met een *„duwetje"* van achteren, op den wal geholpen. „En zij zweefden op de puntjes harer schoentjes, in den rooskleurigen nevel, van de lente uchtend heên." — „Aardige dingen!" zeide de knappe, „twee zusters—secondanten van ons groot jonge jufvrouwenkostschool, met verlof naar *Amsterdam* geweest, verschrideue aanzoeken gehad — maar bang, dat er gevaar bij is", en nu goede morgen! als de heeren ter Gouw door kuijeren, dan kijken zij maar naar een huis, waar een groote 6 onder een kroon uithangt; bij Jan van der Steel, dat ben ik — en dan kunnen zij het Hollandsche *pijpenmaken* zien."

De knappe ging heên, en wij eenigzins vermoeid van de nachtreis stapten, na den schipper gegroet te hebben, het logement binnen dat vlak over de aanlegplaats lag en waar een *Zwaan* uithing, echter met eene onnatuurlijke kleur afgebeeld, die ieder navorscher zoude doen veronderstellen, dat die vogel familie van een kardinaal was.

„Een kamer, een goed ontbijt en sterke koffij!" beval Henri den knecht die ons in de benedenkamer ontving.

Gouda is een lief stadje — het logement de *Roode Zwaan* een goed gebouwd huis — en de *hospita* die er als jonge weduwe in woont, een veel te lief wijfje, om lang een vruchteloozen zwanenzang te zingen over haren overleden man. Maar, de *koffij* die ons werd voorgezet, noemde Henri een *Compositum* van *Nicotine-aloë* en *aqua pompius*, en er schéen iets van aan. Lezers! komt gij dus ooit in dat schoone stadje en bezoekt gij het logement alwaar *dat* dier uithangt, dat in kleur op een *Kardinaal* gelijkt, bestel er geen koffij. 't Ontbijt was spoedig afgeloopen, het eenvoudig *toilet* weldra gemaakt en een *gids*, in den vorm van een kleinen straatjongen op klompen; bragt ons naar de woning van Marij op de *Nieuwe Haven*.— Ik ga den zoeten welkomsgroet voorbij; nog veel minder spreek ik van tranen, die uit zusterlijke liefde geplengd werden, omdat Rob naar de *Surinen* wilde.

Ofschoon ik niet voornemens was, iets verder van *Gouda* te zeggen, zoo ondervond *ik* er toch eenige bijzonderheden, die ik niet aan de vergetelheid wil afstaan.— Voor eerst dan, wij namen gedurende ons verblijf intrek in het logement *de Zalm*, op de groote *markt* en even als deze visch het puikje aller visschen is, zoo is dit logement, het puikje van alle logementen in *Gouda*.

Vervolgens maakten wij kennis met, voorzeker de schoonste *schoonheid*, van het Westersche wereldeel. — Op de *Nieuwe Haven* woonden een *tweede* Ledain, die de uitoefening van zijn bedrijf, door twee als goudblinkende schilden, aan het publiek bekend maakte. Daar onze *kinnen*, zijne hulp noodig hadden, stapten wij in, en stonden verbaasd toen wij eene tweede *Venus de Medicis*, met een groot scheermes in de hand, een der ingezeepte klanten zagen scheren. Het was de negentien-jarige dochter Anna des huizes, en voorzeker, heeft geen barbier ooit beter werk geleverd, tot aanwinst van kouten, en zeker ook nooit klanten gehad, die geklaagd hebben, dat zij te langzaam bediend werden. — Eindelijk moet ik nog melden dat wij kennis maakten met de familie Smeussel. Wij wandelden naar de *Wachtelstraat*, waar deze groothandelaar woonde; de heer Smeussel heette ons, na de eerste kennismaking; „welkom!" het was een aardig kereltje, *vier voeten* hoog, minstens twee honderd pond zwaar en zoo kwikkerig als een *kieviet*, zijn gelaat zag vrolijk, was bol rond, en glom als een spiegel. Mevrouw Smeussel was lang, mager, scheef en dekte zich onder een kostbaar *Cornet*. Nommer drie was Mientje de dochter des huizes, een allerarardigste *deern* met een vriendelijk gezigtje en eindelijk een jong mensch van eene onbegrensde lengte, Cootje geheeten.

„Mooi, mooi," zei Smeussel, „plezier van je wel te zien — *ik ook*, ga zitten en ontbijt met ons!" Mevrouw sloeg drie blikken om haar heen, die bedroevend waren; *één* op Smeussel, waarin te lezen stond: *„O monster! wacht maar, als die indringers weg zijn, zullen wij afrekenen!"* — Een *tweede* op ons met het gezegde: *„dat zij, waarlijk ons niet te erg aan zoo'n eenvoudig ontbijt durfde noodigen."* — En een *derde* vol wanhoop, op haar suikerpot en botervlootje. — Henri, die plaaggeest, zeide: „dat hij van de gulle aanbiedingen gaarne gebruik maakte, waarop Smeussel trots alle blikken van Mevrouw, zeide: „dat het hem plezier deed." Mientje was dadelijk in de weer en schonk ons koffij in.—„Gebruiken de heeren suiker en melk?" — „Een weinig!" antwoordde ik. — „Ik" zeide Henri, „heel *veel* suiker en heel *veel* melk! als je belieft." Alweêr een verschrikkelijke blik van mevrouw op den armen Smeussel" — „mooi, mooi!" zei Smeussel— „al wou je de zilveren suiker- en melkpot er bij hebben." Op dat oogenblik, werd ik bang voor *mevrouw*, zij trok een gezigt, als of er een groote *graat* in haar keel sat. — Cootje merkte aan: „dat hij ook veel van suiker hield, en hij vond het goed, dat wij op Zondag gekomen waren, „want in de week" zeide hij — „krijgen wij ze niet." „Lieve jufvrouw!" zeide Henri, „nu een *Gouda's* broodje!" — het werd hem uit een zilveren broodmand aangeboden— „dankje!" Nog nooit heb ik iemand, zulke diepe wonden zien slaan in versche gras boter als Henri deed, en ik vreesde voor zijne veiligheid, toen hij, na een afschuwelijken hak in de *kaas* gedaan te hebben, op dit tweede produkt van Holland, de boter dik begon te smeeren, zelfs nu keken Mientje en Cootje hem met groote oogen aan. „Ziet u mevrouw" — zei Henri. „Dat is nu op zen Engelsch, dikke hompen en veel boter er op, anders is ze te droog." „Mooi!" zei Smeussel. „Eet de kaas maar op, wij hebben nog meer in huis!" —„Mag ik u, nu nog om een kopje koffij verzoeken, maar *veel* suiker en melk, als u belieft!" Cootje stond op eens op, stapte deftig op Henri toe, en zei: „dat 't hem plezier deed, kennis met hem te maken, en dat hij hoopte, dat Henri welvarend was!"

Henri legde zijn mes neder, en antwoordde: „dat de eer aan hem was, en dat hij hoopte nog dikmaals, van hunne gulle, vriendelijke gastvrijheid gebruik te zullen maken," waarop Smeussel, in zijne handen wreef, en gul aanmerkte „dat hij Henri, een *„fermen"* vond, dien men niet zoo makkelijk *„tam"* zoude krijgen." Cootje kwam daarna, even deftig op mij aan en vroeg mij „of ik ook van tortelduiven hield?" ik antwoordde maar „ja!" „Hé! riep Cootje, „dat 's aardig, *ik* ook ik hoop dat uwé welvarend bent?"

„Kinderen!" riep Mevrouw met doodsangst naar de ruine van het ontbijt kijkende, „het is tijd voor de kerk," dit was ons waarlijk op eene beleefde wijze de deur uitjagen. „kom familiaar bij ons . . . !" doch op dat oogenblik kreeg Smeussel half onder de tafel eene uitdrukkelijke aanmaning, van te zwijgen zoodat wij nooit het slotwoord gehoord hebben sijner laatste redenering, wij namen hartelijk afscheid van deze familie, die *al* zonderling was samengesteld, en die naar wij later hoorden, zoer rijk was, waarop Henri verklaarde, leed te gevoelen van zoo ruw gehandeld te hebben, daar de kans om ééumaal de helft der bezittingen door het bezit van het lieve Mientje magtig te worden, voor hem verkeken was.

Ook wij gingen de *St. Janskerk* bezoeken en bewonderden, misschien, niet *wel* van ons gedaan, meer de heerlijke geschilderde vensterglazen, die met schitterende kleuren door de morgenzon verlicht, ons toeblonken, dan de *preek* en het *ontstemd gezang*, wij vonden er den knappe ook en Henri die den *Land en Volkenkenner* eens op de proef wilde stellen, of, hij zooveel van zijn eigen stad wist, als van vreemde werelddeelen, vroeg fluisterende, op de portretten des glasschilders wijzende, die aan de onderscheidene pilaren hangen, „wie zijn dat?" waarop hij antwoordde: „allemaal oude domine's die dood zijn."

Na het eindigen der kerkdienst, volgden wij de groote menigte, die hartelijk en vriendschappelijk onder elkander, naar buiten wandelden menig lief gezigtje bloosde, op den blik van een glinsterend oog, jok en gepaste scherts, onder kennissen, vrienden en vriendinnen hadden er plaats, men kon zien, dat de Zondag aldáár, ofschoon, ook een dag van gepaste vroomheid, een dag van vriendschap, liefde en vrolijke rust was. Wat al schoone vrouwen en lieve meisjes, hield dat stadje in zich besloten, en wij stonden daar zoo vreemd, onder die hartelijkheid, dat het ons verheugde weder den knappe te ontdekken, die met ons meging wandelen.

Op pittoreske gezigten, kon *Gouda* nu juist niet bogen, maar toch bezit het, dat aangename voor het oog, wat elken Hollander lief moet zijn.

Welhaast stonden wij bij *Stolkersluis*, en onze voeten betraden de plek, waar de ongelukkige *Gravin* Jacoba ook zoo menigmaal vertoefd had; en waar in de nabijheid der martelaar moest rusten, die als een tweede Regulus zijn woord tot in den dood getrouw was gebleven.

Henri vroeg den knappe, „of hij ons niet in de gelegenheid konde stellen, van Beilaerts rustplaats te bezoeken," hetwelk hij terstond aannam, welhaast zaten wij in een allerliefst wagentje getrokken door twee paarden, die waarlijk verdienden, om naast Beilaert te nesten; binnen anderhalf uur, hielden wij op eene plek stil, die in de nabijheid der zalmenstad (*) lag, wij traden met een eerbiedig gevoel naar het punt, waar de knappe ons zeide: dat hij lag, er alweer ondervonden wij, hoe goed de kinderen, op onze scholen, in de vaderlandsche geschiedenis onderwezen worden.

(*) *Zeker is het, dat* ongedierten *in dat land*, *veel schade aan* manuscripten en stukken *toebrengen*, *dat voor de geschiedenis der* kolonie *te bejammeren is*, *immers, vond het nog plaats, dat* art. 66 *der* instructie *voor den* Gouverneur Generaal *der kolonie* Suriname, *werd nageleefd, vastgesteld bij* Konink1. besluit *dd.* 14 *Sept.* 1815 (*zie* Nederl. pandecten *door* Mr. W. IJ. v. Hamelsveld, *voortgezet door* Mr. P. Simons, 5e. deel pag. 239.) *Wie weet welke schade men zoude ontdekken, en wat er al niet ontbreken zoude?* (De Schrijver.)

(*) *Schoonhoven*.

„Hier H..... zeide KNAPPE terwijl hij zijn hoed afnam, welk voorbeeld wij volggen „Hier rust ARNOLT BEILAERT die het niet erg op JACOBA VAN BEIJEREN gezet had, en die door BREDERODE er onder is gemoffeld; daar regts, stond het kasteel en hier eenige schreden van daan, de koorn molen, terwijl wij hier op de plek staan, waar de tuin of *„werf”* lag. Hij BEILAERT, en BORSELEN hadden eigenlijk, een goed oog op JACOBA, maar daar PHILIPS VAN BOURGONDIE ze geen van beiden lustte, begreep JACOBA, dat zij van twee kwaden, het beste moest kiezen, en zij nam FRANK, terwijl de arme BEIL, met een blaauwtje naar huis kon gaan. Had hij nu maar gedaan als andere knappe jongens en gezeid *„bonjour* voor jou tien anderen," dan was het niets geweest; maar hij maakte veel leven om niets en nam uit baloorigheid dienst bij de *kabeljaauwen*, het duurde niet lang of men wist hen te pakken, en of hij hoog of laag sprong, men stopte hem er onder; dat nu juist *vier honderd en vijftien jaren*, geladen is.”

Nadat wij ieder een klein plantje, van de plek geplukt hadden vertrokken wij weder met het lieve wagentje en de twee paarden, die zich wat vertrischt hadden aan het gras dat op BEILAERTS assche groeide.

In *Gouda* terug gekomen zijnde, namen wij op nieuw van den KNAPPE afscheid, hem belovende, hem een bezoek te komen geven.

„Nu," zeide HENRI toen wij te huis gekomen waren, „laat ik nu ooit weer hooren *reciteren*, hoe die kabeljaauwsche Eldelman,

„aan de zij van Hertog JAN geschaard”

al die vreesselijke ongelukken trof, die de dichters en onze schoolboeken vermelden, dan zal die *praatvaar* met zijn volken kennis als de geest in DON JUAN, voor mijne oogen staan."

„HENRI!” zeide ik „laat ons regtvaardig zijn, mogelijk heeft hij zich in eenige kleinigheden vergist, het jaargetal kwam echter goed uit, en de *naam* heeft hij, alhoewel in strijd met de schoolboeken, historieschrijvers, ja zelfs HALMA; volgens BILDERDIJK zeer *accuraat* opgegeven, en wanneer wij eens nagaan, dat de moord aan BEILAERT gepleegd, in 't geheim geschieden moest, door KIJFHOEK; omdat men BEILAERT niet opentlijk durfde ter dood brengen, dan klinkt het vreemd, dat deze hem, een maand verlof gaf, om van zijne vrienden afscheid te gaan nemen," (**)

(**) *Zie* F. Halma *tooneel der Nederlanden. Oud Holl. kronijk*: *p.* 397. Balen *beschrijving van Dordrecht p.* 755. *Vliger Comment.* *t Holl.* M. Vossius. *Jaarboek pag* 642 — 643 *enz.*

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den, de Nederlandsche schoener *Emma*, kapt. J. van Wilgen, van Demerarij, laatst van Nickerie.

UITGEKLAARD.

Den 16den dezer, de Nd. Am. brik *Gronstadt*, kapt. Ths. Bates, naar Gloucester, lading: 82 vaten Melassie 11,319 gallons, 194 vaten Suiker 271,091 pond, 159 balen Cacao 21,265 pond, 3 balen heele Koffij 545 pond; 336 pond oud Koper en 419 dito oud Lood.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 16den dezer, van plantage *Berkshoven en Oostrust*, 24 a 22 vaten a 9,61 cts

Idem. Den 20sten, van plant. *Nieuwzorg* $\frac{1}{8}$, 5 vaten a 9,75 cts.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 19 Augustus 1859, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

François Daniel Daij en Wilhelmina Francina Arous.

Van den 13 tot den 19 Augustus 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 13den, Albertina Johanna Maden, 6 j.
Den 14den, Charlotte Petronella Johanna Ermelo, 58 jaren en 7 maanden.
Den 15den, Adolf François Branden, 9 j.
Den 16den, James Mero, 56 jaren.
Den 17den, Rachel Uziel d'Avilaar, 64 j.
Den 18den, Carolina Francina Didam, 38 j.
Den 19den, Francina van Angelica van Bosse, 77 jaren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij Gouvernements resolutie van den 8n. dezer, No. 8 is, onder de nadere goedkeuring des Konings, tot Gezagvoerder van het Vaarschip *Suriname* benoemd, de Heer E. H. Boon.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 12n. Augustus 1859.

Van den slaaf *Johannes Nicolaas*, geboren in 1839, zoon van *Margaretha*, toebehoorende voor den vrijdom aan A. G. van Son.

Van de slavin *Cato*, geboren in 1820, dochter van *Abeniba*, toebehoorende aan plant *Dijkveld* divisie *Para*.

Van het slavenkind *Willem*, geboren in 1851, zoon van *Bellona*, toebehoorende aan J. F. Zeegelaar nom. ux. en A. G. F. Stierling.

Van de slavin *Antje*, geboren in 1811, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan A. Kanteman.

Van de slavin *Dientje*, geboren in 1843, dochter van *Lodewika*, toebehoorende van den vrijdom aan S Oliviera.

Den 17den.

Van de slavin *Jacoba*, geboren in 1817, dochter van *Jennij*, toebehoorende aan J Jede.

Den 19n.

Van den slaaf *Lambertus*, geboren in 1832, zoon van *Fenssie*, toebehoorende aan E. M. Bunker.

Van de slavin *Eliza*, geboren in 1843, dochter van *Maria*, toebehoorende aan M. Gastel.

Post - Kantoor.

De Mailpakketten zullen op HEDEN den 21n. dezer, des voormiddags ten 9 ure worden gesloten en versonden per de koloniale schoener *Coronie*.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur aan den minst inschrijvende aanbesteden:

de levering der voor 's Gouvernements dienst benoodigde STEENKOLEN gedurende het jaar 1860, en zulks ingevolge de voorwaarden, welke voor gegadigden ter lezing liggen ten burele van den Administrateur van Financien.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op WOENSDAG den 31 dezer maand, des voormiddags ten 10 ure.

In opvolging van art. 26 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, worden belanghebbenden hierbij geinformeerd, dat de boedelbeschrijvingen van de *insolvente* boedels van Jeannette Elisabeth Wiegandt Wed. Martinus Maurits Alexander Coupijn, Gerrit Overeem, Johanna Carolina Fijth en Dorethea Rebecca Saffin, alsmede de rekeningen en verantwoording benevens de daarop geformeerde balancen, gedurende den tijd van *drie* weken ter Secretarie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* ter *visie* liggen, met inthimatie, om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, hetzij op de gegrondheid en de hoegrootheid der daarop voorkomende schuldvorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren, of eenige remarques of debatten op de rekeningen en verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, te rekenen na den dag waarop de bevoegdheid om van deze stukken *visie* te nemen is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schrifteur aan Commissarissen te doen blijken.

Paramaribo, den 15 Augustus 1859.

De vroeger geannonceerde verkoop ten sterfhuize van wijlen den Heer H F. Wesenhagen, zal plaats hebben op Dingsdag en Woensdag den 23 en 24 dezer, des namiddags om 4 uren, door den Vendumeester J C. Gomperts, bestaande in *Meubelen, Zilver, Pleet* en *Glaswerk, Gouden Sieraden*, een aantal *Regtsgeleerde* en andere *Boeken*, alsmede den slaaf *Adriaan* (bekwamen kok.)

Zullende de Goederen één dag vóór en op den verkoopdag ter bezigtiging zijn.

Paramaribo, den 19 *Augustus* 1859.

Door de Commissie van *Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt* wordt aan belanghebbenden kennis gegeven dat de Heer Isaak Raphael Arrias Med. & Obst. doctor, tot de uitoefening der praktijk als *CHIRURGIÆ DOCTOR*, op heden geimmatriculeerd is.

ADVERTENTIëN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Hervormde Christelijke Gemeente* op VRIJDAG den 26sten dezer, des nademiddags om *half vijf* ure.

Gouvernements Secretarie.

Paramaribo, den 20 Augustus 1859

Ten verzoeke van SOPHIA ELISABETH CHRISTINA BRUSCH geboren NEUMANN, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
(11699) E. A. VAN EMDEN.

CONCORDIA.

HUISHOUDELIJKE VERGADERING, in den 1n. of LL.·. Gr.·.

VERG.·. en REC.·. in den 2n. of Medg.·. Gr.·. op MAANDAG den 29n. dezer des avonds te *zeven* uren *precies*. [11701]

Tegen Gereed Geld

bij inschrijving te koop:
Van Plant. *Potribo*,
15 vaten SUIKER en
P. m. 600 gall. MELASSIE en
Van Plant *Hazard*,
16 vaten SUIKER en
P. m 600 gall. MELASSIE,

volgens voorwaarde ter inzage liggende ten kantore van Wm. HUMPHREYS, alwaar de inschrijvings billetten worden ingewacht tot MAANDAG den 22sten Augustus 1859 des voormiddags 10 ure. (11702

SEQUESTERS

der plantaadje *Schoonoord* ½ aandeel, bieden bij inschrijving, tegen *kontante betaling*, te koop aan:

7 vaten SUIKER en
P. m. 500 gall. MELASSIE.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof aangenomen en geopend worden op DINGSDAG den 23 dezer, des morgens ten *negen* ure ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de *Suiker* en *Melassie*, na de toewijziging, binnen *acht* dagen, voor rekening en risico van den kooper van plantaadje moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 20 *Augustus* 1859.
[11703]

[11704] Over zes weken dag en datum nader te bepalen zal door den Vendumeester A. SALOMONS publiekelijk worden verkocht:

Het *Huis* en *Erf*

gelegen op den hoek van de *Graven-* en *Noorder Kerkstraat*, verdeeld in *drie* kamers, Lt. A No. 34 *b., c. d.* en daarbij behoorende OPSTAL aan de *Noorder Kerkstraat*, aankomende den boedel M. E. WEGBLOM.

Paramaribo, den 21 *Augustus* 1859

VICE CONSULAAT VAN FRANKRIJK.

Ingevolge magtiging en met voorkennis en goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur, zullen de werkzaamheden van dit consulaat bij afwezigheid van den ondergeteekende, in zijnen naam door den Heer J. DELMONTE LYON worden waargenomen.

Paramaribo, den 19 *Augustus* 1859.
De Vice Consul van Frankrijk alhier.
[11705] BANET LYON.

De *GENERALE GEMAGTIGDEN* van den ondergeteekende zijn de Heeren J. GOMPERTS Jz. en S. LIJON.

Paramaribo, den 19 *Augustus* 1859.
[11706] BARNET LIJON.

Mr. BARNET LIJON

roept zijnen Vrienden en Bekenden een hartelijk *VAARWEL* toe.

Aan boord der stoomboot *Paramaribo*.
(11707)

Vermist.

op den avond van den 16den dezer, eene middelmatig groote **TEEF**, gevlekt als een *tijger*, met *korten staart* en *licht blaauwe* of *grijze oogen*

Die dezelve terug bezorgt, of daaromtrent eenige aanwijzing kan doen, zal *genereus* beloond worden.

( ) Adres ter dezer Drukkerij.

Nog vooradig:

SUIKER

in blomvaten en bij de kelder.

Adres bij
(11710) J. C. OOSTERBAAN.

Wekelijks te bekomen, op de plant. *Constantia*:

300 bossen *Banannen*.
( )

Te Koop:

Eene Slavin (*goedewaschmeid* en *kokin*) met hare drie Zoons.

Te bevragen bij
J. C. STRAUB,
( ) in het Fort *Zeelandia*.

Naar *Demerara*, via *Nickerie*.

zal in het begin van aanstaande week vertrekken, de Nederl.

schoener EMMA.

Kapt. J. VAN WILGEN.

Nadere informatien wegens VRACHT en PASSAGE, — bij

SANDTMANN & Co.,

Verder

Te Koop:

Eene *WINKELKAST*.
( )

De ondergeteekende verwittigt elk om aan zijne Huisvrouw HELENA JOSEPHA VOLKERTST geen *CREDIET* op welke voorwaarden ook te verleenen.

Paramaribo, den 21 *Augustus* 1859.
(11709 A. VAN WIJNENDAELE.

A. HEWITT

heeft per *Emma* ontvangen:

Extra versche Madeirasche

UIJEN

en Bermudasche *AARDAPPELEN*. [ ]

Holloway's Pillen en Zalf.

zijn door millioenen menschelijke wezens van beiderlei kunne, en elken ouderdom, in ieder deel der wereld, gebruikt. — Derzelver uitwerkende krachten en veiligheid zijn op den toets gesteld en ontegenzeggelijk bevonden geworden van Indie af tot aan de Polen, en de vleijendste schatting aan derzelver waardij betaald is de daadzaak dat de Landeigenaars in Java altijd eenen voorraad dezer doordringende medicijnen er op nahouden voor hunne plantaadjes. Terwijl de publieke drukpers alom eenen overvloed van echte gevallen van buitengewone genezingen in eene groote verscheidenheid van ziekten, zoo als gebrek aan spijsvertering, maag en lever ongesteldheden enz. bekend maakt, is er geen geval ooit voorgekomen waarin het gebruik dezer medicijnen schadelijke gevolgen heeft gehad.

Deze *Pillen* en *Zalf* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à ƒ 1 en ƒ 3. (11708)

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.